

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 (สสว.10) ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 1-12
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
โทรศัพท์ 053 112485-6 โทรสาร 053-112491 E-mail : tpso10@m-society.go.th Website : www.tpso10.org

“ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการค้ามนุษย์”

เรียน บรรณาธิการบริหาร /บรรณาธิการข่าว / หัวหน้าข่าว / หัวหน้าหน่วยงาน

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 (สสว.10) ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 1-12 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เปิดเผยแพร่ผลสำรวจเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการค้ามนุษย์” ทำการสำรวจความคิดเห็นดังกล่าว ระหว่างวันที่ 4-15 กรกฎาคม 2559 จากประชาชนทั่วประเทศกระจายทั่วทุกภูมิภาค รวมทั้งสิ้น จำนวน 3,600 หน่วยตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีลงพื้นที่ภาคสนาม โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ ร้อยละ 95.0 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error: S.E.) ไม่เกิน 0.80

จากผลการสำรวจพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ 92.28 ทราบดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ และร้อยละ 7.72 ไม่ทราบดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

เมื่อถามถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่เป็นการกระทำผิดฐานการค้ามนุษย์ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 83.78 การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี รองลงมาร้อยละ 63.77 การนำคนมาขูดรีด ร้อยละ 61.80 การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ ร้อยละ 51.75 การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น ร้อยละ 40.79 การเอาคนลงเป็นทาส ร้อยละ 37.17 การบังคับตัดอวัยวะเพื่อการค้าหรือการอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน อันเป็นการขูดรีดบุคคล ร้อยละ 31.11 การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก และอื่นๆ (ในสัดส่วนร้อยละเปอร์เซ็นต์ จากการข่มเหงรังแกละเมิดสิทธิมนุษยชน)

เมื่อถามถึงการเคยพบเห็นหรือมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการค้ามนุษย์พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 88.67 ไม่เคยพบ/ไม่มีประสบการณ์ตรง และร้อยละ 11.33 เคยพบ/มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ตัวอย่างเหตุการณ์ร้อยละ 40.74 การหาประโยชน์จากการนำหญิงมาค้าประเวณี ร้อยละ 37.04 เอาคนมาขูดรีด ร้อยละ 14.81 นำเข้าแรงงานต่างด้าว/เรือประมงและร้อยละ 7.41 บังคับใช้แรงงาน บังคับนำเด็กมาเร่ขายของ สถานที่ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.00 สถานที่ชุมชน เช่น วัด ตลาด สะพานลอย สวนสาธารณะ ร้อยละ 45.45 สถานบริการ เช่น ร้านอาหาร คาราโอเกะ และร้อยละ 4.55 ด้านชายแดน บริเวณชายฝั่ง

เมื่อถามถึงช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 89.41 รับรู้จากโทรทัศน์ รองลงมาร้อยละ 60.67 สื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 50.50 หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 30.66 ทางวิทยุ ร้อยละ 20.48 สื่อบุคคล และอื่นๆ (ร้อยละ 66.67 พบด้วยตนเอง เช่นอินเทอร์เน็ต ทีวี ร้อยละ 33.33 หนังสือราชการจากกระทรวง/ประชุม)

เมื่อถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้การค้ามนุษย์ยังคงอยู่ พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.87 ความยากจน รองลงมาร้อยละ 52.65 ค่านิยมที่ผิด เช่น ความฟุ้งเฟ้อ ความอยากสบาย อยากมีฐานะทัดเทียมทางสังคม ร้อยละ 52.27 การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ร้อยละ 49.79 การลักพาตัวและล่อลวงเพื่อบังคับใช้แรงงาน ร้อยละ 44.98 การขาดโอกาสทางสังคมและการศึกษา ร้อยละ 40.87 ธุรกิจลามกอนาจาร การค้าบริการทางเพศยังแพร่หลายทั่วไป ร้อยละ 39.92 เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เข้มงวดในการปฏิบัติหน้าที่/ประพฤตินิยมชอบ ร้อยละ 37.98 การกดขี่ทางเพศ ร้อยละ 37.11 ความแตกต่างและความเจริญทางเศรษฐกิจ ร้อยละ 21.24 ความไม่เท่าเทียมทางเพศ และอื่นๆ (ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.00 เห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำผิดเอง เพิ่มความรุนแรงในบทลงโทษตามกฎหมาย)

เมื่อถามถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความรุนแรงของปัญหาการค้ำมนุษย์ พบว่าร้อยละ 43.06 ก่อนข้างรุนแรงมาก ร้อยละ 32.47 มีระดับความรุนแรงปานกลาง ร้อยละ 18.72 มีระดับรุนแรงมากที่สุด ร้อยละ 4.42 ก่อนข้างรุนแรงน้อย และร้อยละ 1.33 มีความรุนแรงน้อยที่สุด โดยค่าเฉลี่ย = 3.73 และ (S.D = 0.85)

เมื่อถามถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 71.32 ปลุกฝังค่านิยมที่ถูกต้องแก่บุตรหลาน เช่น ความพอเพียง ประหยัด รongลงมาร้อยละ 62.45 ช่วยกันเฝ้าระวัง ให้คำแนะนำปรึกษา สมาชิกในชุมชน ร้อยละ 62.42 แจ้งเบาะแสการ ค้ำมนุษย์ ร้อยละ 60.92 ให้ความร่วมมือเกี่ยวกับกิจกรรมรณรงค์และส่งเสริมการป้องกันการค้ำมนุษย์ ร้อยละ 49.12 ไม่สนับสนุนแรงงานผิดกฎหมาย ร้อยละ 42.84 ไม่สนับสนุนการซื้อบริการทางเพศ ร้อยละ 34.52 ไม่สนับสนุนคนขอทาน และอื่นๆในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.00 เห็นว่าภาครัฐควรทำงานอย่างจริงจังและให้ความสำคัญ เพิ่มบทลงโทษให้หนัก)

เมื่อถามถึงความคาดหวังต่อหน่วยงานที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ พบว่าส่วนใหญ่คิดว่า อันดับหนึ่ง ร้อยละ 80.08 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อันดับสอง ร้อยละ 67.20 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อันดับสาม ร้อยละ 61.47 กระทรวงแรงงาน และอื่นๆ (ในสัดส่วนร้อยละ เปอร์เซนต์ หน่วยงานภาครัฐ คสช/อปท./ผู้นำชุมชน/สมาคมต่างๆ)

เมื่อถามถึงระดับ “ความเชื่อมั่นต่อการจัดการกับการค้ำมนุษย์” อยู่ในระดับใด พบว่าส่วนมากเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ย 2.88 (S.D =1.03)

ท้ายที่สุด ตัวอย่างให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ ตัวอย่างส่วนมากร้อยละ 24.59 ให้เพิ่มความเข้มงวด เช่นกฎหมาย เจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงาน รongลงมาร้อยละ 14.75 ช่วยกันปลุกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่เด็กและเยาวชน /ให้เฝ้าระวังและแจ้งเบาะแส ร้อยละ 13.11 ผู้ปกครองควรเอาใจใส่บุตรหลานอย่างใกล้ชิด ร้อยละ 11.48 ควรให้กฎหมายมีบทลงโทษรุนแรงมากกว่านี้ ร้อยละ 8.20 ควรจัดรณรงค์ส่งเสริมการค้ำมนุษย์/ประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง ร้อยละ 6.56 ทุกภาคส่วนควรมีจิตสำนึกในการร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง/บูรณาการ และในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 3.28 สร้างอาชีพ/ส่งเสริมให้มีความทัดเทียมกัน และควรใช้หลักคำสอนในพระพุทธศาสนาเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ/ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เมื่อพิจารณาลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง พบว่า ส่วนมากร้อยละ 57.39 เป็นเพศหญิง รongลงมา ร้อยละ 41.97 เป็นเพศชาย และร้อยละ 0.64 เป็นเพศทางเลือก ตัวอย่างร้อยละ 20.92 มีอายุ 26–35 ปี ร้อยละ 20.06 มีอายุ 18-25 ปี ร้อยละ 20.42 มีอายุ 46–60 ปี ร้อยละ 19.44 มีอายุ 36–45 ปี และร้อยละ 19.17 มีอายุ 60 ปีขึ้นไป

ตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.94 มีสถานภาพสมรส รongลงมาร้อยละ 36.44 มีสถานภาพโสด และร้อยละ 9.61 มีสถานภาพเป็นหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ ตัวอย่างร้อยละ 31.06 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 28.22 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 18.75 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา/ต่ำกว่า ร้อยละ 16.53 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และร้อยละ 5.44 จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ตัวอย่างร้อยละ 25.22 ประกอบอาชีพหลักข้าราชการ/ลูกจ้างของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 17.28 เป็นเจ้าของธุรกิจ/อาชีพอิสระ ร้อยละ 15.47 เป็นผู้ใช้แรงงาน/รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 13.25 เป็นพ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ/ว่างงาน ร้อยละ 11.08 เป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 9.17 เป็นพนักงานเอกชน และร้อยละ 8.53 เป็นเกษตรกร/ประมง

ตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ร้อยละ 34.81 มีรายได้ 10,001–20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 28.61 มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 16.08 ไม่มีรายได้ ร้อยละ 12.28 มีรายได้ 20,001–30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 3.69 มีรายได้ 30,001–40,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 2.69 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป และร้อยละ 1.84 ไม่ระบุ

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของหน่วยตัวอย่าง ในการรับทราบความหมายการค้ำมนุษย์

ทราบ/ไม่ทราบ	ร้อยละ
1. ทราบ	92.28
2. ไม่ทราบ	7.72
รวมทั้งสิ้น	100.00

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการกระทำผิดฐานการค้ำมนุษย์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการกระทำผิดฐานการค้ำมนุษย์	ร้อยละ
1. การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี	83.78
2. การนำคนมาขอตาน	63.77
3. การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ	61.80
4. การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น	51.75
5. การเอาคนลงเป็นทาส	40.79
6. การบังคับตัวอวัยวะเพื่อการค้าหรือการอื่นใดที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการขูดรีดบุคคล	37.17
7. การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก	31.11
8. อื่นๆ การข่มเหงรังแกละเมิดสิทธิมนุษยชน : 100 เปอร์เซ็นต์	

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมเคยพบเห็น/มีประสบการณ์ตรงการค้ำมนุษย์

การพบเห็นหรือมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการกระทำผิดฐานการค้ำมนุษย์	ร้อยละ
1. ไม่เคยพบ/ไม่มีประสบการณ์ตรง	88.67
2. เคยพบ/มีประสบการณ์ตรง	11.33
เหตุการณ์ 1. การหาประโยชน์จากการนำหญิงมาค้าประเวณี : ร้อยละ 40.74	
2. เอาคนมาขอตาน : ร้อยละ 37.04	
3. นำเข้าแรงงานต่างด้าว/เรือประมง : ร้อยละ 14.81	
4. บังคับใช้แรงงาน บังคับนำเด็กมาเร่ขายของ : ร้อยละ 7.41	
สถานที่ สถานที่ชุมชน เช่นวัด ตลาด สะพานลอย สวนสาธารณะ : ร้อยละ 50.00	
สถานบริการ เช่นร้านอาหาร คาราโอเกะ : ร้อยละ 45.45	
ด้านชายแดน/บริเวณชายฝั่ง : ร้อยละ 4.55	
รวมทั้งสิ้น	100.00

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามช่องทางในการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาการค้ำมนุษย์

ช่องทางในการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาการค้ำมนุษย์	ร้อยละ
1. โทรทัศน์	89.41
2. สื่อสังคมออนไลน์	60.67
3. หนังสือพิมพ์	50.50
4. วิทยุ	30.66
5. สื่อบุคคล	20.48
6. อื่นๆ พบด้วยตนเองเช่นอินเทอร์เน็ต ทีวี : ร้อยละ 66.67	
หนังสือราชการจากกระทรวง/ประชุม : ร้อยละ 33.33	

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้การค้ำมนุษย์ยังคงอยู่

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้การค้ำมนุษย์ยังคงอยู่	ร้อยละ
1. ความยากจน	73.87
2. ค่านิยมที่ผิด เช่น ความฟุ่มเฟือย, ความอยากสบาย, อยากมีฐานะทัดเทียมทางสังคม	52.65
3. การแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ	52.27
4. การลักพาตัวและล่อลวงเพื่อบังคับใช้แรงงาน	49.79
5. การขาดโอกาสทางสังคมและการศึกษา	44.98
6. ธุรกิจลามกอนาจาร การค้าบริการทางเพศยังแพร่หลายทั่วไป	40.87
7. เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เข้มงวดในการปฏิบัติหน้าที่/ประพฤติมิชอบ	39.92
8. การกดขี่ทางเพศ	37.98
9. ความแตกต่างและความเจริญทางเศรษฐกิจ	37.11
10. ความไม่เท่าเทียมทางเพศ	21.24
11. อื่นๆ (สัดส่วนเท่ากัน) 11.1 เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำผิดเอง	: ร้อยละ 50.00
11.2 เพิ่มความรุนแรงในบตลงโทษตามกฎหมาย	: ร้อยละ 50.00

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อระดับความรุนแรงของปัญหาการค้ำมนุษย์

ระดับปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างรุนแรงมาก ค่าเฉลี่ย = 3.73 (คะแนนเต็ม 5) Std. Deviation 0.85

ระดับความรุนแรง	ร้อยละ
1. ค่อนข้างรุนแรงมาก	43.06
2. รุนแรงปานกลาง	32.47
3. รุนแรงมาก	18.72
4. ค่อนข้างรุนแรงน้อย	4.42
5. รุนแรงน้อยที่สุด	1.33
รวมทั้งสิ้น	100.00

ตารางที่ 7 ค่าร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ำมนุษย์

ความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ำมนุษย์	ร้อยละ
1. ปลุกฝังค่านิยมที่ถูกต้องแก่บุตรหลาน เช่น ความพอเพียง ประหยัด	71.32
2. ช่วยกันเฝ้าระวังให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา สมาชิกในชุมชน	62.45
3. แจ้งเบาะแสการค้ำมนุษย์	62.42
4. ให้ความร่วมมือเกี่ยวกับกิจกรรมรณรงค์และส่งเสริมการป้องกันการค้ำมนุษย์	60.92
5. ไม่สนับสนุนแรงงานผิดกฎหมาย	49.12
6. ไม่สนับสนุนการซื้อบริการทางเพศ	42.84
7. ไม่สนับสนุนคนขอทาน	34.52
8. อื่นๆ (สัดส่วนเท่ากัน) 8.1 ภาครัฐควรทำงานอย่างจริงจังและให้ความสำคัญ	: ร้อยละ 50.00
8.2 เพิ่มบทลงโทษให้หนัก	: ร้อยละ 50.00

ตารางที่ 8 ความคาดหวังต่อหน่วยงานที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์

ความคาดหวังต่อหน่วยงานที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์	ร้อยละ
ลำดับที่	
1. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	80.08
2. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	67.20
3. กระทรวงแรงงาน	61.47
กระทรวงยุติธรรม	26.93
กระทรวงศึกษาธิการ	14.41
กระทรวงมหาดไทย	9.90
กระทรวงการต่างประเทศ	8.01
มูลนิธิ/องค์กรภาคเอกชน	7.59
กระทรวงกลาโหม	4.92
กระทรวงสาธารณสุข	4.78
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	1.20
อื่นๆ หน่วยงานภาครัฐ คสช/อปท./ผู้นำชุมชน/สมาคมต่างๆ	: 100 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยของระดับความเชื่อมั่นต่อการจัดการกับการค้ำมนุษย์

ค่าเฉลี่ยของระดับความเชื่อมั่น = 2.88 (คะแนนเต็ม 5) Std. Deviation = 1.03	
ระดับความเชื่อมั่นต่อการจัดการกับการค้ำมนุษย์	ร้อยละ
คะแนน 0 = ไม่เชื่อมั่น	2.89
คะแนน 1-2 = น้อยที่สุด	5.92
คะแนน 3-4 = น้อย	20.14
คะแนน 5-6 = ปานกลาง	47.44
คะแนน 7-8 = มาก	18.39
คะแนน 9-10 = มากที่สุด	5.22
รวมทั้งสิ้น	100.00

* **เกณฑ์การแปลผล** 0 = ไม่เชื่อมั่น 1-2 = 1 3-4 = 2 5-6 = 3 7-8 = 4 9-10 = 5

ตารางที่ 10 ร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์

ประเด็นข้อเสนอแนะ	ร้อยละ
1. เพิ่มความเข้มงวด เช่น กฎหมาย เจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงาน	24.59
2. ช่วยกันปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่เด็กและเยาวชน / ให้เฝ้าระวังและแจ้งเบาะแส	14.75
3. ผู้ปกครองควรเอาใจใส่บุตรหลาน เฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด	13.11
4. ควรให้กฎหมายมีบทลงโทษรุนแรงมากกว่านี้	11.48
5. ควรจัดณรงค์ส่งเสริมการค้ำมนุษย์/ประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง	8.20
6. กระทรวงมหาดไทยทุกภาคส่วนควรมีจิตสำนึกในการร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง/บูรณาการ	6.56
7. สร้างอาชีพ/ส่งเสริมให้มีความทัดเทียมกัน และควรใช้หลักคำสอนในพระพุทธศาสนา เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ/ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	3.28

ตารางที่ 11 ค่าร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

กลุ่มประชากรเป้าหมาย		ร้อยละ
เพศ		
หญิง		57.39
ชาย		41.97
เพศทางเลือก		0.64
รวมทั้งสิ้น		100.00
อายุ		
อายุ 18-25 ปี		20.06
อายุ 26-35 ปี		20.92
อายุ 36-45 ปี		19.44
อายุ 46-60 ปี		20.42
อายุ 60 ปีขึ้นไป		19.17
รวมทั้งสิ้น		100.00
สถานภาพการสมรส		
โสด		36.44
สมรส		53.94
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่		9.61
รวมทั้งสิ้น		100.00
การศึกษา		
ประถมศึกษา/ต่ำกว่า		18.75
มัธยมศึกษา/เทียบเท่า		31.06
อนุปริญญา/เทียบเท่า		16.53
ปริญญาตรี/เทียบเท่า		28.22
สูงกว่าปริญญาตรี/เทียบเท่า		5.44
รวมทั้งสิ้น		100.00
อาชีพหลัก		
ข้าราชการ/ลูกจ้างของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ		25.22
พนักงานเอกชน		9.17
เจ้าของธุรกิจ/อาชีพอิสระ		17.28
เกษตรกร/ประมง		8.53
ผู้ใช้แรงงาน/รับจ้างทั่วไป		15.47
พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ/ว่างงาน		13.25
นักเรียน/นักศึกษา		11.08
รวมทั้งสิ้น		100.00

(ต่อ) ตารางที่ 11 ค่าร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

กลุ่มประชากรเป้าหมาย	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	
ไม่มีรายได้	16.08
มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน	28.61
มีรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน	34.81
มีรายได้ 20,001-30,000 บาทต่อเดือน	12.28
มีรายได้ 30,001-40,000 บาทต่อเดือน	3.69
มากกว่า 40,001 บาทต่อเดือน	2.69
ไม่ระบุ	1.84
รวมทั้งสิ้น	100.00
พื้นที่อาศัย	
ในเขตเทศบาล	50.28
นอกเขตเทศบาล	49.72
รวมทั้งสิ้น	100.00